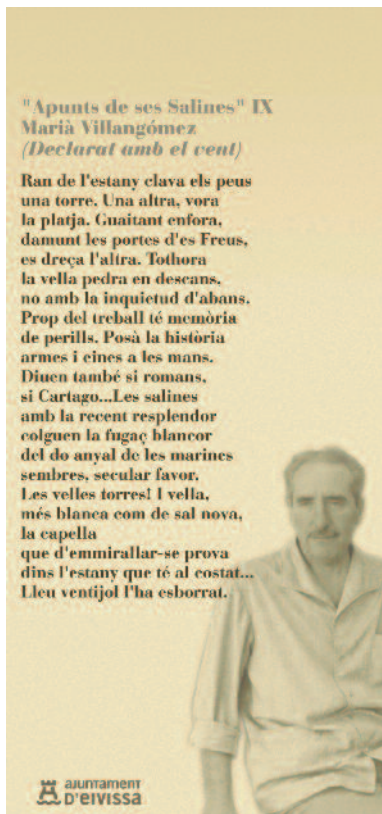

Marià Villangómez, en imatges

per Fanny Tur Riera

Al llarg del 2013, declarat oficialment Any Villangómez, s'han organitzat una sèrie d'exposicions que han entrat en alguns aspectes, a voltes no gaire coneguts, de la trajectòria vital i literària del poeta. La primera, *Marià Villangómez fotògraf*, organitzada per l'Arxiu Històric d'Eivissa (AHE) de l'ajuntament de la ciutat, és un recorregut per diferents paisatges illencs, tant d'Eivissa com de Formentera, immortalitzats per la càmera del poeta però també pels seus versos: Formentera, Balansat, puig des Molins, Santa Eulària, ses Salines, ses Feixes, etc., però també els carrers de la Marina, les murades, Dalt Vila i el ball pagès. Imatges i poemes que han visitat quasi tots els municipis de les Pitiüses i que aquest desembre viatjaran a Barcelona.

Marià Villangómez: Terra natal, organitzada també per l'AHE en col·laboració amb els Consells d'Eivissa i de Formentera i l'IEE, se centrava en la infància, la joventut i l'etapa de mestre de l'escriptor i plantejava un recorregut des de 1913 fins a 1967 a través de documents, imatges i les pròpies paraules de Villangómez (*El llambreig en la fosca* i *Llocs viscuts*).

La tercera mostra, *Villangómez: escolto la teva veu*, organitzada també per les institucions esmentades, és un passeig literari per la poesia, el teatre, la prosa i la faceta de traductor del fill il·lustre de la ciutat d'Eivissa i Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, entre d'altres reconeixements.

FANNY TUR RIERA ■

Sant Miquel de Balansat (1.946 - 1.959)

1.946. Preferia una escola al camp d'Eivissa, i només a les camp podia aspirar... Vaig anar destinat a la penúltima de les que se m'oferien. Sant Miquel!

MARIA VILLANGÓMEZ i l'església de Sant Miquel al fons

..Aquell any 1.959 va ser el darrer de la meua estada a Sant Miquel... En costa molt plorar, però sentia pregonament, en aquells moments, que se n'anava per sempre una època important de la meua vida i que abandonava uns llocs molt estimats...

(*Flocs viscuts*)

Ses Salines

Alumnes de l'escola de Sant Francesc de ses Salines l'any 1.963. FOTO: MARIA VILLANGÓMEZ

L'any 1.959, després de tretze anys a Sant Miquel, sol·licita el trasllat a l'escola de Sant Francesc de ses Salines.

L'església de Sant Francesc i els estanys. FOTO: MARIA VILLANGÓMEZ

...Dues vegades cada dia, matí i tarda, anava a ses Salines i en tornava, llevat dels dissabtes, només amb classe al matí. Fred, calor, vent, pluja, sol: els viatges en moto canviaven al llarg del curs. Tenia molt pocs alumnes, no passaren mai de divuit o dinou... El paisatge de ses Salines ja era el meu...

(*Flocs viscuts*)

La família

La mare

..La meua mare es va posar molt malalta. Allí (a Barcelona) va morir. El més gran amor i el més gran dolor. Des d'aquell febrer de 1.934 el món era ja un espai diferent...

El pare

...El meu pare va morir el 15 d'abril de 1.967... Dels quatre germans jo era l'únic que vivia amb ell...

(*Flocs viscuts*)

Sant Jordi: el final d'una etapa

Grup d'alumnes davant l'església de Sant Jordi. FOTO: MARIA VILLANGÓMEZ

MARIA VILLANGÓMEZ amb els seus alumnes

..El novembre d'aquell mateix any 1.967 em concediren l'excedència voluntària de mestre nacional. L'havia demanada perquè em sentia una mica cansat de les classes, i més en aquella escola de Sant Jordi... Vaig abandonar per sempre la professió... Unes altres activitats m'esperaven, entre les quals era fonamental la literària, com sempre en la meua vida...

(*Flocs viscuts*)

Font: <https://www.flickr.com/photos/mariavillangomez/>